

Bílinský zpravodaj

ČTRNÁCTIDENÍK BÍLINSKA • ROČNÍK XX • ČÍSLO 15 • 22. července 2010 • Cena 6,90 Kč • bilinsky-zpravodaj@seznam.cz • tel. 732 850 493

• Významný bílinský rodák Gustav Walter má svou pamětní desku • Seifertova ulice má nový povrch • Odtahová služba v Bílině zatím nebyla potřeba • Se stavbou hřišť přichází i jejich ničení • Do života byli přivítáni noví občanci • Karatisté přivezli 27 medailí •

PRÁZDNINY VE ZNAMENÍ HISTORIE

Historie dýchá z obou prostorů určených pro výstavy. Jak ve výstavní síni U Kostela, tak v Galerii pod Věží probíhá po celé prázdniny výstava nazvaná *Bílina zmizelá a nalezená*. Zatímco U Kostela jsou k vidění nejrůznější předměty související s historií Bílinska, Galerie pod Věží je věnována Gustavu Walterovi, slavnému bílinskému rodákovi, opernímu pěvci, který působil ve vídeňské opeře.

Členové občanského sdružení *Bílina 2006*, kteří se na výstavě podíleli
Foto: Václav Weber

Jedinečná dvoj-výstava si odbyla křest vernisáží v pátek 2. července. Návštěvou ji poctili i členové Spolku domovského okresu Heimatkreis Bilin, potomci Gustava Waltera Gabriela Gaiser-Reich z Mnichova a Wilfried Dessovic z Vídně a starosta Josef Horáček. „*Jsem rád, že mohu být na vernisáži této unikátní výstavy, kterou občanské sdružení Bílina 2006 připravilo. Patří jim i všem ostatním, kteří se na její přípravě podíleli, velký dík. Dokázali vytvořit ne-tradiční příležitost připomenutí historie našeho města od prvopočátků až do konce 2. světové války a dále. Shromážděné dokumenty, předměty*

a artefakty, které návštěvníci mohou vidět, nabízí zamyšlení nad proměnami Biliny v průběhu staletí,“ ocenil práci sdružení starosta.

Výstava je českoněmecká, protože v historii oba národy přirozeně žily na Bílinsku vedle sebe, než je dějinné události rozdělily. I na to pořadatelé pamatovali. Celou výstavou se vine červená nit, která má symbolizovat společnou cestu historií. Druhá světová válka a následné události tuto nit přetrhly. Přetřené konce na vernisáži opět svázali člen Spolku domovského okresu Heimatkreis Bilin Wolfgang Wodraschke a členka občanského sdru-

žení *Bílina 2006* Tereza Skřivanová a tím se na společně česko-německé dějiny symbolicky navázalo. Spokojenost nad tímto počinem a obnovenou česko-německou spoluprací byla patrná ze slov Wolfganga Wodraschkeho: „*Spolupráce*

s Bílinou je výborná a my jsme rádi, že jsme ve městě, kde jsme kdysi žili, takto vítáni. Výstava připomene mimo jiné, že kdysi žili ve zdejší regionu Češi a Němci společně, a že my zde máme své kořeny.“

pokračování na straně 10

GUSTAV WALTER ZPĚT V BÍLINĚ

Potomci Gabriela Gaiser-Reich z Mnichova a Wilfried Dessovic z Vídně společně s bílinským starostou Josefem Horáčkem odhalili v sobotu dopoledne na budově Základní umělecké školy na Mírovém náměstí pamětní desku bílinského rodáka, operního pěvce a sólisty Státní opery ve Vídni Gustava Waltera. Samotnému odhalení předcházela projev paní Gaiser-Reich, která zúčastněným představila život a dílo svého předka.

Tenorista Gustav Walter se narodil 11. února 1834 v Bílině. V mládí studoval housle na pražské konzervatoři, ale na nátlak rodičů uměleckého studia zanechal a nastoupil na pražskou polytechniku k inženýrskému studiu. Po absolutoriu začal pracovat v cukrovaru v rodné Bílině. Zpěvu se věnoval na vedlejší úvazek. Později v Praze pěvcův tenor objevil Franz Vogl, který se stal jeho učitelem. Za svou profesní kariéru ztvárnil řadu hlavních rolí ve Vídeňské státní opeře, především v dílech Wolfganga Amadea Mozarta a Richarda Wagnera. Debutoval v roce 1855 partem Edgarda v Donizettiho opeře *Lucie z Lammermooru* na prknech brněnského divadla.

Po jednoročním angažmá odešel po naléhání sopranistky Rosy Czillagové do vídeňské opery, kde setrval následujících třicet jedna let. Hostoval také v operních domech Německa (např. Mnichov, Frankfurt nad Mohanem, Wiesbaden) a Čech (např. Národní divadlo v roce 1885). Poté co roku 1887 odešel do důchodu, pokračoval již pouze v recitálech, ve kterých uvedl mnoho premiér písní Johannese Brahmsa a Antonína Dvořáka, například jeho *Cikánské melodie*. Přes dvacet let, od roku 1882, vyučoval na Vídeňské konzervatoři zpěvu. Premiérové gramofonové nahrávky vytvořil až v sedmdesáti letech života. Zemřel roku 1910 ve Vídni. Jeho děti, syn

Raoul Walter (1865-1917) a dcera Minna Walterová (1863-1901), byly rovněž operními pěvci. Počátkem letošního roku byla ve Vídeňské státní opeře, u příležitosti 100. výročí úmrtí, uspořádána Wilfriedem Dessovicem výstava o životě a tvorbě Waltera, která tamní prostory zdobila až do konce dubna. V souvislosti s probíhající výstavou *Bílina zmizelá a nalezená* byla tato výstava převezena z vídeňské opery do Bíliny a až do 28. srpna bude ke zhlédnutí v Galerii Pod věží. Poté bude převezena zpět do Vídně. V letošním roce také vyjde nová kniha o Gustavu Walterovi, na které po mnoho let pracovala paní Gaiser-Reich. **Michal Mlej**

Pamětní deska Gustava Waltera
Foto: Václav Weber

Fotoreportáž z odhalení pamětní desky najdete na straně 9

Z deníku Městské policie Bílina

Takhle se na náměstí neparkuje

Takto zaparkované vozidlo přímo na Mírovém náměstí neuniklo

pozornosti městských strážníků. Než však stihli na místo dorazit, bylo pozdě. Viděli jej už pouze odjíždět.

Příběhu však tímto nebyl konec. Asi ze zvyku, že Wolkerova ulice byla donedávna obousměrná, si to auto i přes tři značky upozorňující na zákaz vjezdu z náměstí namířilo přímo do jednosměrné

Wolkerovy ulice v protisměru.

Tomu strážníci nemohli jen přihlížet a za autem, které značně ohrožovalo bezpečnost provozu, vyrazili. Dostihli jej a konali v duchu zákona. Po pokutě a přidělení bodů snad už majitelka touto cestou nevyrazí.

O ČEM SE CHCETE VE ZPRAVODAJI DOČÍST?

Zajímá vás něco konkrétního? „Pálí“ vás něco?

Chcete se na něco zeptat odpovědných lidí? ZEPTÁME SE ZA VÁS.

Napište svůj námět nebo dotaz na e-mail: bz-namety@seznam.cz

Z deníku Policie ČR

Nepozornost je stála peníze

Policisté varují před kapsáři, kteří se pohybuji v místech s větším počtem lidí. Teď v létě jsou to především koupaliště a vodní plochy. O tom, že není dobré zde nechávat věci bez dozoru, se už na Teplicku přesvědčilo několik lidí, kteří přišli o více než deset tisíc korun.

Rovněž policie varuje, aby si lidé dávali pozor na krádeže v kempech a nenechávali bez dozoru cennosti jako elektroniku, peníze nebo platební karty. Vzpomínky na dovolenou pak nebudou narušeny nepříjemnou událostí v podobě krádeže.

Zloději kovu zadrženi policisty

Dva muži a žena z Krupky a Bíliny se chtěli nezákonně obohatit prodejem hliníku. Vypáchli v objektu bývalého OV KSC v Teplicích plechové dveře sklepa a uvnitř odmontovali a následně odcizili 13 kusů hliníkových oken v hodnotě 13 tisíc korun. Tyto postupně vynášeli z objektu na ulici, kde je zadržela hlídka policistů. Všem třem zlodějům bylo sděleno podezření z krádeže.

Ukradli nosník

Policisté sdělili podezření z trestných činů porušování domovní svobody a krádeže formou spolupachatství třem mužům z Bíliny. Minulý týden vnikli na pozemek u rodinného domu, kde následně odcizili kovový nosník v hodnotě 3 tisíce korun. Ten pak odevzdali do výkupny sběrných surovin. Všem spolupachatelům hrozí v případě odsouzení až tříleté vězení.

Nehody na Teplicku

Během měsíce června letošního roku vyšetřovali dopravní policisté na Teplicku 97 dopravních nehod, během nichž utrpěli tři lidé těžká zranění a 28 lidí bylo lehce zraněno. Při nehodách byla způsobena celková škoda ve výši 3 777 000 korun. Příčinami nehod byl v drtivé většině nesprávný způsob jízdy, a to v 62 případech. Až daleko poté následuje druhá příčina v pořadí, kterou je nedání přednosti v jízdě. To se stalo 16krát. Dále byla příčinou nepřiměřená rychlost a nesprávné předjíždění. Nehody byly v napro-

sté většině způsobeny řidičem motorového vozidla, zcela minimálně byl na vině chodec, zvíře nebo jiný účastník provozu.

Nejvíce pokut bylo za nepoužití pásů

V souvislosti s ukončením školního roku proběhla 30. června na Teplicku dopravně bezpečnostní opatření. Policisté kontrolovali dodržování pravidel silničního provozu, především používání bezpečnostních pásů a zadržných systémů. Během akce zkontrolovali celkem 145 vozidel a zjistili 20 přestupků. V 11 případech nebyly osoby ve vozidlech připoutány, dvě vozidla nespĺňovala předepsaný technický stav, jednoho přestupku se dopustil i chodec. Celkem byly uděleny blokové pokuty za 7 200 korun.

Ukradli přívěsný vozík

Policisté sdělili podezření z trestného činu krádeže dvěma mužům, kteří v Bílině odcizili nezajištěný přívěsný vozík v hodnotě 5500 korun. Prvnímu lapkovi hrozí až dvouletý

pobyt za mřížemi, druhý pachatel byl v posledních třech letech odsouzen za majetkovou trestnou činnost, proto mu hrozí vězení na šest měsíců až tři léta.

Kopal do auta

Z výtržnictví a poškozování cizí věci bylo sděleno podezření 20ti letému muži z Ledvic. Ten procházel kolem zaparkovaného auta před restaurací v Ledvicích. Z neznámého důvodu kopl dvakrát do předního a zadního blatníku vozidla Peugeot, čímž vznikly promáčkliny o rozměrech 20 x 20 cm. Majiteli tak vznikla škoda 5 tisíc korun.

ZÁJEZDY 2010 MĚSTO BÍLINA

Termín	Cíl zájezdu
21.08.	Karlštejn
11.09	Jičín – město pohádek
Září – říjen	Kralovice – houby (dle zájmu)
18.09.	Litoměřice – Zahrada Čech
27.11.	Drážďany
04.12.	Praha – Dejvice
18.12.	Praha – Dejvice

Hledáte mazlíčka?

Kontakt na útulek v Jimlíně:

www.utulek-jimlin.wz.cz, tel.: 604 451 258

Zatoulání psi odchycení v Bílině a okolí se odvázejí do útulku v Jimlíně na Lounsku. Pokud se i vám zaběhl mazlíček, může být právě tam. Na fotografiích představujeme část pejsků z Bíliny a okolí. Najdou svého pána? Jistě budou vděční i za nového majitele, který o ně bude dobře pečovat.

Letna: kříženec, asi 2 roky starý pes, v kohoutku cca 35 cm, dobrý zdravotní stav. Vhodný jak do teplého domova tak k domku se zahrádkou. Umí chodit na vodítku, má rád procházky a piškotky.

Tajtrdlík: kříženec, 1-1,5 roku starý pes, cca 37 cm v kohoutku. Tajtrdlík je velmi kontaktní a hodný pejsek. Rád se mazlí a zkoumá nová místa a samozřejmě rád mlsá. Vhodný do teplého domova nebo k domku se zahrádkou, ale s teplým zájemem na přespání. Je to vděčný společník. Očkovaný a odčervěný.

Zrzek: kříženec, asi rok starý pes, v kohoutku cca 50 cm, dobrý zdravotní stav. Vhodný jak k domku se zahrádkou tak do teplého domova. Očkovaný a odčervěný. Umí chodit na vodítku.

Jozífek: nejspíše kříženec, pes, v kohoutku cca 17 cm, hojící se zranění na boku jinak dobrý zdravotní stav. Vhodný do teplého domova. Očkovaný a odčervěný.

NOVÝ POVRCH ZDOBÍ SEIFERTOVU ULICI

Zastupitelstvo města 24. června rozhodlo o otevření Seifertovy ulice směrem z Pražského Předměstí na náměstí. Vzápětí po tomto rozhodnutí následovaly další kroky města, které se snaží ulici vylepšit.

Prvním z nich je nový koberec. „Nerovný povrch byl vyrovnán, aby při dešti nevznikaly louže a chodci ani fasády nebyly ohrožovány výstřiky vody při průjezdu aut,“ uvedl Petr Kaucký z odboru nemovitostí a investic. Dále byly opraveny propadlé obrubníky a vyčištěna kanalizace.

Druhým krokem je vytvoření drenážního svodu, který by měl zamezit nadměrnému stoupání vody při přívalech dešťů a zaplavování přízemí domů. „Největší problém byl vždy s vodou, která se valila z Pražské dolů a zaplavovala úzkou Seifertovu ulici. Proto tam byl udělán drenážní svod a jsou tam kanalizační vpustě, které vedou přes celou ulici. Ty budou chytat vodu, která z Pražské přiteče, takže Seifertova ulice bude mít pouze

vodu, jež přímo naprší,“ vidí tuto drenáž jako účinné opatření starosta Josef Horáček.

Opatrnější postoj volí předseda občanského sdružení Jindřich Brunclík: „Zvednutím úrovně silnice by srážková voda určitě zasáhla přízemí některých domů. Voda vždy byla až po obrubníky a nyní se povrch zvedl asi o pět až osm centimetrů, to je hodně. Jestli bude vytvořená drenáž dostatečná, ukáže až pořádný déšť,“ a doplňuje, že správným postupem by se zhodnotilo, jestli bude drenáž dostatečná. Město však podle něj postupovalo příliš rychle, „Nebyl vůbec vypracován projekt, podle kterého by se posoudilo, kolik drenážní svod dokáže zadržet vody. V tom vidím chybu. Navíc i povolené zvýšení povrchu silnice bylo překroče-

Drenážní svod vody na začátku ulice

Foto: Jana Karlová

no.“ Seifertova však má nový povrch a systém zabezpečující zadržování vody na počátku ulice. „Pro tuto ulici děláme podle mého názoru nyní maximum,“

řekl starosta. Nezbyvá než čekat skutečně na déšť a přesvědčit se, že nově upravená Seifertova ulice si s ním dokáže poradit.

Jana Karlová

NEZAMĚSTNANOST V ČERVNU

	Počet uchazečů o práci		Míra nezaměstnanosti (%)		Počet volných pracovních míst	
	KVĚTEN	ČERVEN	KVĚTEN	ČERVEN	KVĚTEN	ČERVEN
Bílina	1569	1522	14,24	13,93	19	17
okres Teplice	8794	8600	13,51	13,29	129	137

Stejně jako v předchozích měsících poklesla nezaměstnanost i v červnu, a to jak v celém okrese, tak i v samotné Bílině. Okres Teplice se pomalu blíží k hranici 13 % a v Bílině se za letošní rok nezaměstnanost poprvé dostala pod 14 % hranici. Po Krupce je však Bílina stále na druhém místě s nejvyšší nezaměstnaností.

Na úřadu práce bylo zapsáno 8600 lidí, což znamená oproti květnu pokles téměř o dvě stovky lidí. I v Bílině hledá práci méně lidí než v květnu, a to o 47 – z 1569 zájemců se počet snížil na 1522. Polovinu

nezaměstnaných tvořily ženy. Meziročně je celkový počet nezaměstnaných vyšší o 1076 osob. Podporu pobíralo minulý měsíc 1894 osob, což z celkového počtu nezaměstnaných v okrese představuje rovných 22 %.

Oproti květnu v okrese stoupl počet volných pracovních míst o osm a v Bílině klesl o dvě. Na jedno místo připadalo skoro 63 uchazečů, což znamená ve srovnání s květnem pokles o pět lidí.

Nově se na úřadu práce evidovalo 637 zájemců o práci, o 29 méně než v květnu. Naopak vyřazeno z evidence bylo z různých důvodů 831 uchazečů, z nichž 495 nastoupilo do pracovního poměru.

Snížil se také počet nezaměstnaných se zdravotním postižením. V květnu jich bylo 1110, v červnu úřad práce evidoval 1076. Co se týče vzdělanostní struktury, nejvíce nezaměstnaných bylo mezi zájemci se základním vzděláním, a to 4080. Dále práci hledalo téměř tři tisíce vyučených, 1357 bylo středoškoláků a uchazečů s vyšším odborným vzděláním a 172 vysokoškoláků.

Uchazečům se základním vzděláním se však nabízel nejméně míst. Z celkového počtu 137 míst jich pro ně bylo v nabídce pouhých šest. Vyučení mohli vybírat z 63 volných pracovních míst, středoškoláci a lidé s vyšším odborným vzděláním ze 43 a pro vysokoškoláky bylo k dispozici 25 míst. Jana Karlová

NA KOUPALIŠTĚ NIKDO ZADARMO NECHODÍ

V poslední době se po Bílině rozšířila „zaručená“ informace, že Romové (či cikáni, jak kdo chce) mají na koupališti v Bílině vstup zdarma. Už jsem zaslechl verzi, že jim sociální odbor vydává poukázky, že jim je poskytuje město, nebo dokonce že je tam pouštíme bezplatně my, zaměstnanci RSZ Bílina s.r.o. Neexistuje žádný dů-

vod, aby kdokoli nemusel platit vstupné na jakékoli naše zařízení. Dokonce i vlastní zaměstnanci mají jasně určená pravidla, pro sebe a své nejbližší příbuzné a já věřím, že je dodržují. Po nástupu do funkce jsem se snažil odbourat takové ty volné vstupy bývalých zaměstnanců TSM Bílina, jejich dětí a dětí těchto dětí... Prohla-

šuji tedy na svou čest, že nevím nic o tom, že by jakákoliv skupina obyvatel chodila na koupaliště zdarma. Samozřejmě, že jsem o tom s našimi pokladními hovořil a i ony se dušují, že nikoho bez zaplacení nepustí, tím méně skupiny, se kterými se občas vyskytne problém. Kdyby přesto někdo z návštěvníků na vlastní

oči viděl, že někdo u pokladny nezaplátil, ať se mnou okamžitě naváže kontakt, já to prověřím a pro dotyčnou pokladní to bude znamenat hrubé porušení jejich povinností. Děkuji za možnost vyjádřit se k tomuto problému.

Mgr. Jan Davignon,
jedenatel RSZ Bílina s.r.o.

DĚTSKÁ HŘIŠTĚ A JEJICH DEVASTACE

Dětských hřišť není nikdy dost. Děti si potřebují hrát i zlepšovat svou obratnost a dovednosti. To jim hřiště umožňují a město se na jejich stavbu a údržbu zaměřuje. „Asi před pěti lety jsme nastartovali proces budování dětských hřišť a podařilo se nám jich dost vytvořit. Postavili jsme jich asi osm a ještě budeme pokračovat, protože poptávka po nich stále je,“ uvedl místostarosta Roman Šebek.

Dětská hřiště však nestačí jen postavit a nechat sloužit. Je třeba o ně pečovat, udržovat je a chránit proti ničení. To není v Bílině jednoduché, jak se shodují místostarosta i ředitelka MTSB Olga Roučková. „Snažíme se dětská hřiště udržovat, jak se dá. Většina zámků na nich je však zničená, vrátka také. Všechna hřiště se denně uklízejí, opravují se a v létě se udržuje zezeň. Ale někteří občané naši práci prostě ničí. Proto hodně hřišť není nijak zajištěných – jejich vstupy i zámků byly již několikrát měněny a nepomohlo to,“ popisuje situaci Olga Roučková.

Hřiště v Kmochově ulici není oplocené vůbec

Město se vandalismu na hřištích snaží bránit různými dostupnými prostředky. Větší hřiště jsou oplocená a na všechna hřiště chodí namátkově hlídky městské policie. Někde dokonce k ochraně slouží kamery. „Kromě toho na hřiště kupujeme kvalitní mobiliář, který by kromě nepříznivého počasí měl odolat právě i vandalům. Hodně také záleží na samotných lidech, kteří v dané lokalitě žijí,“ doplňuje snahu města Roman Šebek.

Že je důležitá, ba přímo nezbytná spolupráce s lidmi, potvrzuje také mluvčí městské policie František Krejčí: „Pokud někdo vidí někoho, jak ničí hřiště, to nejmenší je zvednout telefon a zavolat nám. My tam vyšleme hlídku. Pokud to nikdo neudělá, je pak hřiště zdevastované.“ Dodal, že policie nemůže být všude, nemůže mít na každém hřišti trvale strážníka. Nejvíce stížností přichází od lidí ze sídliště SUNN. Děti tam po-

nejvíce ničily dopadové plochy, které město poté nechalo vyměnit na kvalitnější plochy z gumy. Naopak téměř ideální je to na hřišti V Proluce na Mírovém náměstí, kde k ničení nedochází skoro vůbec.

Trend výstavby dětských hřišť, který město nastartovalo, je chválehodný, proto je škoda, že si lidé jejich hodnotu neuvědomují a sami se ji nesnaží chránit.

Jana Karlová

Hřiště na sídlišti Za Chlumem

Stížnosti jsou slyšet ze sídliště SUNN

Na hřišti V Proluce k devastaci nedochází

Hřiště na Teplickém Předměstí

KVALITA VODY KE KOUPÁNÍ

Prázdniny běží a ještě před několika dny se ukazovaly v tom nejlepším slunečním světle, v jakém to jen je možné. Koupaliště, břehy rybníků, řek i vodních nádrží se zaplnily společností toužící po svlažení a osvěžení v parných prázdninových dnech. Ne vždy a všude je však voda vhodná ke koupání. Kromě všech možných druhů znečištění vodních nádrží, za které si může lidstvo samo, ohrožují nás při koupání zejména v posledních desetiletích vodní sinice. Aktuální informace o kvalitě vody ke koupání poskytuje také Ekologické centrum Most.

K největšímu rozvoji sinic dochází v letních měsících. Přemnožené sinice vytvářejí na vodě zelenavý povlak, tzv. vodní květ. Zejména tehdy znamená koupání v takové vodě značné riziko a nelze je doporučit. Sinice totiž obsahují toxické látky (cyanotoxiny), které způsobují řadu zdravotních problémů. Nejčastěji to jsou vyrážky, ekzémy, záněty spojivek, střevní problémy a mnoho dalších. Pokud vás přece jen láká koupání ve vodě se zvýšeným výskytem sinic, nepobývejte v ní déle než 10 minut a nepamenejte se co

nejdříve řádně osprchovat. Pokud vás bude zajímat, zda se ve vaší rekreační nádrži (týká se Ústeckého kraje) sleduje kvalita vody, můžete získat informace na webových stránkách krajské hygienické stanice www.khsusti.cz/php/koupani/koupani.php. Informace získáte i na Zelené lince Ekologického centra Most - 800 195 342 nebo na jeho webových stránkách www.ecmost.cz. Chcete-li se koupat ve volné přírodě, kdekoliv mimo oficiální koupaliště, zkuste si udělat následující test: Naplňte skleněnou nebo plastovou láhev až po hrdlo. Nechte láhev stát asi 20 minut na světle. Po-

kud voda zůstane čirá, ale u hladiny se vytvoří zelený kroužek tvořený zelenými organismy ve tvaru „sekaného jehličí nebo zelené krupice“, jde o sinice. Zůstane-li voda zakalená rovnoměrně nebo se začne tvořit větší zákal u dna, jsou ve vodě řasy. Kromě vhodné teploty a světla potřebují sinice k životu hlavně fosfor a dusík. Právě odpadní vody z průmyslu a zemědělství jsou hlavním zdrojem těchto prvků, a přidají-li své dávky fosfátů také prací a čistící přípravky z domácností, dostává se do vod dostatečné množství živých látek pro bujný růst sinic a řas. Tento proces se nazývá eutrofizace.

Současná legislativa již zakazuje používání více než 0,5% fosfátů v pracích práscích, mnoho výrobců se snaží fosfátům vyhnout zcela. Zákaz používání fosfátů se však nevztahuje na výrobu pracích prostředků pro praní v průmyslu, tablet do myček a prostředků určených na export do jiných zemí. „I my můžeme vhodným výběrem mycích prostředků omezit přísunu fosfátů do vod a zamezit tak rozvoji a bujení sinic. Určitou pomůckou je v tomto směru značka Ekologicky šetrný výrobek.“ uvedla Dana Kovaříková, ekoporadce Ekologického centra Most.

Svět klasické uhelné energetiky stále více láká k návštěvě Informačního centra v Ledvicích

Ledvice – Není to tak dávno, konkrétně 17. dubna, kdy v Informačním centru Ledvice přivítali tisícího návštěvníka. Od té doby sem zavítalo dalších více než 1 400 zájemců o svět klasické energetiky a její všeobecný vývoj. Svým zaměřením je přitom informační centrum první svého druhu v České republice a tématicky tak doplňuje ostatní informační centra Skupiny ČEZ zaměřená na jadernou energetiku a obnovitelné zdroje.

„Jen v červnu máme zaevidováno 349 návštěvníků a to ještě není zdaleka konec měsíce. Právě dnes 23. června se s klasickou energetikou seznamují sedmáci z Základní školy v Chlumu. I s pedagogickým doprovodem jich je jednačtyřicet. Odpoledne pak přijde ještě skupina deseti dospělých. Na čtvrtek 24. června je již nahlášeno 25 studentů ze Střední školy v Teplicích a v pátek, rovněž z Teplic, k nám zavítá 20 studentů ze střední průmyslové školy. Samozřejmě opět s pedagogickým doprovodem,“ pochvaluje si zájem průvodkyně Dita Červinková.

O infocentrum je veliký zájem z okolních škol, převážně tak do Ledvic jezdí žáci a studen-

ti z Teplic a Biliny. „Už jsme zde ovšem měli i děti ze základní školy v Děčíně. A co je zajímavé, někteří dospělí i malí návštěvníci se k nám rádi vrací, přičemž vždy přivedou své známé a kamarády,“ poznamenala druhá průvodkyně Aneta Šamonilová. Jak dodala, menším dětem vysvětlují, jak vlastně funguje uhelná elektrárna. Starším dětem a studentům přibližují vzdělávací program Skupiny ČEZ.

Informační centrum je umístěno v prostorách nové administrativní budovy Elektrárny Ledvice, Moderní architektonické a výtvarné řešení je umocněno akčním a interaktivním stylem expozice. Centrum tak nabízí zážitkovou formu prezentací s využitím vysoce vyspělé audiovizuální technologie. Pro mnohé návštěvníky je tudíž nepopsatelným zážitkem zhlédnutí 3D filmu, v němž se odvíjí děj od pravěku až po závěrečné rozsvícení oken domácností velkého města. Mnozí jsou tak uchvápeni virtuální realitou, že se snaží pohladit dinosaury pohybující se mezi plavuněmi a přesličkami, Neméně zdařilou je i virtuální „návštěva“ všech elektrárenských provozů s prohlídkou technologických

Dita Červinková a Aneta Šamonilová (vzadu) připravují tašky s upomínkovými předměty pro návštěvníky infocentra, konkrétně sedmáky ze Základní školy v Chlumu

zařízení. Bez povšimnutí není ani on-line měření fotosyntézy živého stromu. Vše doprovází i detailní popis technologie nového uhelného elektrárenského bloku, který se momentálně v Ledvicích staví.

„Otevřeno máme od úterý do soboty, a to v čase od 9 do 17 hodin. Skupiny nad 10 osob se musejí objednat předem. Buď prostřednictvím telefonu na čísle 411 10 2313 nebo e-mailu: infocentrum.ale@cez.cz. Běžně ovšem také je, že ro-

dina na výletě jede kolem a při té příležitosti se u nás zastaví na prohlídku,“ láká k návštěvě Dita Červinková.

Informační centrum bylo vybudováno v rámci probíhající komplexní obnovy uhelných elektráren a výstavby nového zdroje v Ledvicích. Modernizace elektráren přinese další zlepšení v oblasti životního prostředí na severu Čech.

Ota Schnepf, mluvčí Skupiny ČEZ pro severní Čechy

Náměty, připomínky, k zamyšlení...

Na úřadech umějí být vstřícní

Vážený pane řediteli Finančního úřadu v Bílině, včera jsem absolvoval jednání na vašem úřadě, kancelář číslo 13. Nebylo to v této kanceláři mé první jednání během několika předešlých let. Absolvoval jsem během uplynulého roku spoustu jednání na spoustě úřadech okolo dědictví mého zesnulého otce. Můžu jen konstatovat, že jak jsem byl spokojen s lidským přístupem a ochotou paní Rosezinové a paní Váňové při zpra-

cování mých daňových formulářů, tak jsem nebyl spokojen na žádném jiném úřadě. Je vidět, že když jsou lidé na správném místě, své práci rozumí a mají vřelý přístup, je všechno ku prospěchu věci. Obdobnou zkušenost mám i s pomocí od paní Hýskové. Blahopřeji Vám k takto fundovaným a ochotným podřízeným a pokud můžete, poděkujte jim svým jménem za jejich vysoce nadstandardní lidský přístup.

Děkuji - Ing. Jan Záhoř, Jenišovská 220, Bílina

Samouk šikovným malířem i restaurátorem

Přesně tento popis splňuje bílinský malíř a restaurátor Pavel Antonín Říha, který se malířskému i restaurátorskému umění naučil úplně sám.

Pavel Antonín Říha

Narodil se v roce 1948 v Děčíně. Do Bíliny se odstěhoval po vojně. Věnuje se hlavně malování krajiny Českého středohoří, ale má také rád jižní Čechy a Šumavu. Škály barev, které používá, mají vesměs měkčí ladění. Jeho obrazy působí díky tomu velmi uklidňujícím dojmem. Maluje především olejem na plátno a na dřevo.

Od roku 1990 je členem Sdružení výtvarníků ČR. Jeho obrazy je možné vidět v Čechách, ale i v zahraničí, například v Polsku, Německu, Řecku, Norsku nebo USA.

V rozhovoru prozradil, proč malování nikdy nestudoval, v jaké míře se mu v současnosti věnuje nebo jaký nejstarší obraz restauroval.

Jak dlouho se věnujete malování?

Odmalička. Na první začátky si vzpomínám, když mi bylo asi pět let a bydleli jsme v Teplících. Můj táta dělal faráře v kostele v Českokobratrské ulici a každou sobotu mě posadil do poslední řady, dal mi pastelky a od té doby maluju.

Proč jste nic z tohoto oboru nestudoval?

Nestudoval jsem, protože jsem neměl možnost. Měl jsem tři sourozence a když jsme byly ještě děti, utekla nám máma. Jako nejstarší jsem se musel začít starat

o ostatní, takže na studium nebylo pomyslení.

I když jsem třeba mohl chodit alespoň do lidušky, táta řekl, že jako nejstarší jsem od toho, abych se staral o ty mladší, a tím to bylo vyřešeno. Jsem proto odjakživa samouk.

Jste především krajinář. Malujete také někdy něco jiného?

Ano. Poslední dobou jsem začal dělat také portréty, a to hlavně na zakázku. Portréty jsem maloval už na základní škole. Když mě nějaký předmět nebavil, maloval jsem si třeba učitelku nebo spolužáky. S malováním lidí jsem však potom přestal a dal jsem se na krajiny. Až poslední dobou jsem se k tomu vrátil. Krajiny však maluji více a raději.

Kolik obrazů jste už namaloval?

Větších obrazů na plátně už je asi tři sta. Ale jeden čas byly populární miniatury a těch jsem maloval hodně, mohlo jich být tak dva tisíce. To bylo tak v polovině devadesátých let.

Kolik průměrně zvládnete namalovat obrazů za rok?

V současnosti jich za rok namaluju kolem deseti. Je to proto, že když se věnuji i restaurování, nemám tolik času na samotné tvoření. Dřív jsem jich dokázal namalovat za rok i třicet. To jsem pak uměl uspořádat každý rok výstavu a vždycky z nových obrazů. Nikdy se neopakovaly.

Kolik času malování věnujete?

To záleží na ročním období. V létě maluju méně, protože jsem na zahradě. Odhadl bych, že měsíčně tomu věnuju tak třicet hodin, takže v podstatě každý den hodinu. Ale v zimě tomu věnuju až třikrát více času.

Jaké máte oblíbené malíře?

Ze světových krajinářů se mi líbí nejvíce ruský malíř Ivan Šiškin. Z českých se mi jich líbí více, například Antonín Chittussi či Jan Slavíček.

Inspirujete se od nich nějakým způsobem při vlastní tvorbě?

Ne. Myslím, že jsem sám sebou. Líbí se mi jejich obrazy a rád si je prohlédnu, ale že bych si řekl „takhle bych to chtěl umět“ a zkoušel malovat podle nich, to ne.

Máte malování jako koníčka nebo se jím i živíte?

Přivydělávám si tím. Maluji na zakázku, ale maluju i pro sebe jednak pro radost, jednak abych mohl dělat výstavy. Jsem ve Sdružení výtvarníků ČR, takže nabídky na výstavy mám po celé republice.

Přivydělávám si ale nejen malováním, nýbrž také restaurováním obrazů. Restauroju obrazy asi z pěti evropských zámků. Většinou to jsou obrazy z Německa a Rakouska a také někdy z Itálie a Švýcarska.

Je v restaurování obrazů nějaké období, na které se specializujete?

Většinou se zabývám obrazy, které jsou asi 100 – 150 let staré. Ale už jsem měl i obraz asi 350 let starý. Restauroval jsem také například obraz ze 16. století, a to jsem se bál, abych opravdu všechno zvládl perfektně. Povedlo se.

Kolik už jste zrestauroval obrazů?

Nikdy jsem to nepočítal, ale myslím, že jich bylo kolem tří set. A restauroju už asi pět let.

Jak jste se to naučil, když jste to nestudoval?

Naučil jsem se vždycky všechno sám. Studoval jsem z knížek, občas od jiných malířů. Důležité je umět míchat správně barvy a přesně ladit odstíny, aby nikdo nepoznal, že to bylo opravováno. A také je podstatné nemíchat materiály. I na své obrazy používám pouze oleje.

Jana Karlová

HARRY SE V DIVADLE POTKAL SE SALLY

Osudové trojí setkání prožili Harry a Sally v městském divadle. V úterý 29. června přijelo do Bíliny divadlo Palace zahrát představení Když Harry potkal Sally.

Jedná se o divadelní adaptaci romantické filmové komedie Nory Ephronové z roku 1989, ve které excelovali Meg Ryanová a Billy Crystal. V českém divadelním podání diváci mohli pod režijní taktovkou Jaroslava Brabce vidět Jiřího Langmajera a Ivanu Jirešovou, kteří spolu často hrávají: „*Lýbíme se sami, dobře se nám spolupracuje,*“ uvedli oba shodně. „*Film, podle kterého byla komedie napsána, jsem viděl a líbil se mi. Má skvěle udělaný scénář,*“ doplnil Jiří Langmajer.

Podstatou hry je hledání lásky, partnera, životního naplnění. Celou hrou se prolíná otázka, jestli muž a žena mohou být přátelé a rozdílný přístup

mužů a žen k sexu i vůbec rozdílné uvažování mužů a žen v životě. Harry je navenek lehkomyšlný frajírka, který si však nakonec přizná, že se svým chováním a vystupováním snažil zakrýt svou zranitelnost: „*Harry navenek působí tvrdě a neltostně, ale ve skutečnosti je to citlivá duše a dobrák. Je to chlapec, který si na konci hry uvědomí, že jeho dosavadní život nebyl takový, jaký by vlastně chtěl žít,*“ řekl o své postavě Jiří Langmajer. Jinak vidět život ho kromě osudových karambolů naučí i Sally svou upřímností a přátelstvím, které po prvotních antipatiích při jejich prvních dvou setkáních přeroste až v lásku.

Herci účinkující ve hře Když Harry potkal Sally – druhý zprava Jiří Langmajer jako Harry a třetí zprava Ivana Jirešová jako Sally; Foto: Václav Weber

Film je úspěšný i po 20 letech, což je podle Jiřího Langmajera jedním z měřítek kvality filmu, zároveň však má za to, že kdyby se takový film točil dnes, vypadal by jinak: „*Dneska už je vše trochu o něčem jiném, v současnosti by to bylo více o drogách a o sexu. Ale svou podstatou je ze života, a právě proto byl tak úspěšný a hra podle jeho předlohy se hraje ještě*

dnes. Lidé na představení chodí právě proto, že jim to připomíná věci z jejich života, jen nejsou tak hrubě popsány, jako bývají v současných filmech.“

Ve hře je vyváženě nadávkován vtip a romantika, což je velkou předností celkově laskavé a právem úspěšné komedie, po které se z divadla odchází v příjemném stavu spokojenosti.

Jana Karlová

Vitání občánků

Dne 29. 6. 2010 se uskutečnilo slavnostní vítání nově narozených občánků našeho města. V obřadní síni Městského úřadu Bílina přivítal naše maličké pan starosta Josef Horáček. Vzhledem k tomu, že se přihlásilo více maminek, proběhlo vítání od 14.30, kdy bylo přivítáno 10 miminek a druhé vítání bylo od 15.30, kdy jsme přivítali 9 miminek. Již tradičně nám vystupují děti z mateřských škol v Bílině. Tentokrátě přišly děti z mateřské školy M. Švabinského. Přednesly nám básničky, které si pro tuto slavnostní chvíli připravily. Rodiče byli vyzváni k podpisům do naší pamětní kroniky. Tohoto slavnostního aktu se mohli zúčastnit i ostatní příbuzí, pokud se dostavili k tomuto ceremonálu. Rodičům poté byly předány pamětní listiny, malé upomínkové dárky a květiny.

Do života byly přivítány tyto děti.

Petra Vránová, Adam Hanus, Johanka Paterová, Dominik a Filip Figielovi, Adam Augustin, Jan Citrák, Adéla Majerová, Jan Škodák, Vojtěch Eisner, Nikola Hejzlarová, Veronika Bendová, Kryštof Šlikšbír, Matěj Mikeš, Karel Beránek, Martin Betka, Radovan Biclesanu, Jan Božek a Nela Stmadová.

Milí spoluobčané,

chtěla bych vám touto cestou popřát krásné dovolené a prázdniny, hodně sluníčka a relaxace s vašimi blízkými. Zároveň se budu těšit na naše další společná setkání v obřadní síni Městského úřadu v Bílině, **dne 21. 9. a 14. 12., vždy od 14.30, kdy se bude konat další vítání občánků našeho města.**

Rodiče, kteří budou mít zájem, mohou přijít na matriku č. dveří 212 v prvním poschodí, kde předloží rodný list dítěte a svůj občanský průkaz – **nejpozději týden před konáním slavnostní akce.**

Na všechny se moc těší matrikářka Miloslava Uhrová

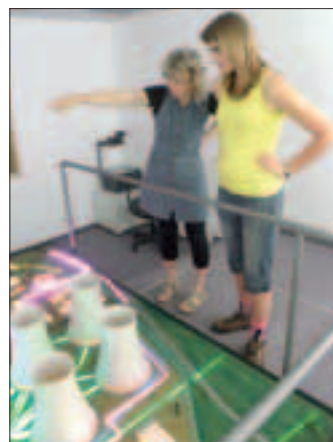
ZA VÍTĚZSTVÍM DO BRNA

Ve středu 23. 6. 2010 se v Brně konalo národní finále soutěže, která prověřovala naše znalosti z oblasti energetiky a kterou podporovala skupina ČEZ.

Probojovaly jsme se tam jako první mezi pěti postupujícími ze 140 škol, které se soutěže zúčastnily. Abychom začátek v pohodě stíhaly, vyrazily jsme do moravské metropole již v úterý odpoledne, a to ve složení Andrea Krupková, Markéta Machová a Lada Musilová s doprovodem paní profesorky Hotové.

Středeční ráno pro nás bylo ve znamení hledání místa konání. Po krátké jízdě tramvají jsme se vydaly pěšky krásným centrem Brna, kde jsme se však několikrát ptaly na cestu, chtějíc ujištění, že jsme zvolily ten správný směr. Do kulturního sálu Břetislava Bakaly jsme dorazily jako první družstvo, avšak zanedlouho se přihlala i konkurence z Ostravy, Hluboké nad Vltavou a Žebráku.

Na podiu soutěžního sálu si pro nás tříčlenná porota připravila několik disciplín: jako potencionální pracovníci v jaderné elektrárně jsme byly testovány z vědomostí, fyzické zdatnosti a psychické odolnosti. To znamenalo krátký testík pro celé družstvo a dál jen pro jednu z nás zvedání činek a pro druhou testování pevné ruky, kdy musíte železným kroužkem na tyče „procestovat“ kovovým hadem, přičemž jakýkoliv dotek je zaznamenán neomylnou červenou žárovkou (☺). Díky podpoře publika a moderátorky Šárky Kubelkové se nám úkoly plnily o něco lépe. Při vyhlášení výsledků na nás všechny čekalo příjemné pře-

kvapení: na stupních vítězů jsme obsadily první místo, za které jsme byly odměněny hezkými cenami.

Po samotné soutěži nás ještě čekala prohlídka vzdělávacího centra ČEZ, kde jsme se dozvěděly spoustu nových informací o českých elektrárnách a rozvodné síti.

Lada Musilová, Podkrušnohorské gymnázium Bílina, sexta

INZERCE 1310/BZ

**CHATOVÁ OSADA
NA BŘEHU LUŽNICE
Hvoždany u Bechyně**

**IDEÁLNÍ
PRO RODINU**
**Chata pro 5 os.
od 340,-/den**
603 384 733
WWW.CHATY.EUROREGIN.CZ

Kulturní servis

LETNÍ AMFITEÁTR KYSELKA

DOPORUČUJEME!

24. července – 16.30 hod.

KONCERT PRO KAMERUNSKÉ KOZY – 2 STAGE

Na 7. ročníku tradičního bílinského multižánrového hudebního festivalu vystoupí: XINDL X (CZ), MANDRAGE (CZ), DOCTOR PP (CZ), RYBIČKY 48 (CZ), ARI HEST (USA), PAVOUČY (CZ), MORČATA NA ÚTĚKU (CZ), ŠTÍHLÁ KOZA (CZ), ENDRU (CZ-beatbox). Využijte možnosti předprodeje! Vstupné: v předprodeji 160 Kč; na místě 220 Kč

LETNÍ KINO KYSELKA

22. – 23. července – 21.30 hod.

MAMAS & PAPAS

ČR/Drama. České znění.

Intimní velkofilm od Alice Nellis. Hrají: Zuzana Bydžovská, Václav Jiráček, Filip Čapka, Martha Issova
Vstupné: 70 Kč, 110 minut

27. července – 21.30 hod.

UŽIVEJ SI, CO TO JDE

USA/Komedie. České titulky.

Komedie plná svérázných názorů na mezilidské vztahy od Woodyho Allena je zde! Hrají: Larry David, Evan Rachel Wood, Patricia Clarkson, Michael McKean...
Vstupné: 70,- Kč – 92 minut

28. – 29. července – 21.30 hod.

KICK -ASS

USA/Akční. České titulky.

Svět potřebuje nové hrdiny! A proto přichází Kick-Ass se svými komplicí! Hrají: Aaron Johnson, Chris Mintz-Plasse, Chloe Moretz...
Vstupné: 70 Kč, 106 minut

30. – 31. července – 21.30 hod.

ZELENÁ ZÓNA

USA/Thriller. České titulky.

Matt Damon pátrá po zbraních hromadného ničení v nejnebezpečnějším místě na zemi. Hrají: Matt Damon, Greg Kinnear, Brendan Gleeson...
Vstupné: 75 Kč, 115 minut

GALERIE POD VĚŽÍ

2. 7. – 31. 7. 2010; 1. 8. – 31. 8. 2010
Vstupné zdarma

BÍLINA ZMIZELÁ A NALEZENÁ

Jedinečná výstava, která ukáže, jak vypadala Bílina před sto lety i ve vzdálenější historii a odpoví na otázku, jak vypadal zdejší všední život, jak zde žily národy Čechů a Němců vedle sebe. Výstavu pořádá občanské sdružení BÍLINA 2006.

KC KASKÁDA INFORMUJE

NÁŠ TIP

22. – 23. července – 21.30 hod.
MAMAS & PAPAS

Příběh filmu tvoří mozaika osudů několika manželských či partnerských dvojic, které v určitém zlomovém bodě života řeší otázky chtění, nechtění, vytouženého nebo zmařeného rodičovství. Záměrem scenáristky a režisérky Alice Nellis je ukázat pomocí souběžného vyprávění několika příběhů, že problém moderního rodičovství je širší a hlubší než konkrétní situace kterékoliv jednotlivé postavy. „Spoje mezi příběhy, přechody tam a zpět mezi různými světy a různými podobami téhož principu vyjadřují relativitu a absurditu daných situací,“ říká Alice Nellis a dodává: „Zatímco vidíme, že žena zvažující možnost dát dítě k adopci věří, že její problém by jednoduše vyřešil dostatek peněz, příběh lékařky, která ztratila své dítě, nám sděluje, že peníze neznamenají nic. Zatímco mladý pár směřující k interrupci si myslí, že svůj život zachrání tím, když nebude mít dítě, manželé, kteří se rozhodnou pro adopci, jsou přesvědčeni, že jejich vztah dítě zachrání. Všechna řešení jsou relativní. V jádru se vždycky dostaneme k jednoduchým přírodním zákonitostem, těm o životě a smrti, a našim přirozeným vrozeným povinnostem a zákonům, které nejsme schopni obejít, bez ohledu na to, jak moc se snažíme. Ale stejně se o to stále pokoušíme.“ Téma vztahů mezi rodiči a dětmi se prolíná vlastně všemi filmy Alice Nellis – od debutu Ene Bene až Tajnostem. Čím ji právě rodičovství tolik přitahuje, že se na něj stále snaží dívat z rozličných úhlů?

27. července – 21.30 hod.

UŽIVEJ SI, CO TO JDE

Jednou z nejzajímavějších etap lidského života je pravděpodobně stáří. Většina lidí v té době již

stihla vystřízlivět z mladického naivizmu a jejich pohled na svět je zcela realistický, možná jen s pachuť bolavého sarkazmu, ale s tím se musí počítat asi stejně jako s bolestí zad a kloubů. Stáří dovoluje sledovat svět a jeho neduhy z odstupu a pouze s pousmáním poznámkovat děj, jemuž se říká život. A právě to dělá hlavní postava tohoto filmu, kterou je výstřední Newyorčan Boris Yellnikoff (Larry David). Odkládá život vyšší společenské třídy k ledu, aby se mohl oddávat svobodnějším životu. Nejráději však svou nekompromisní kritikou čehokoli a kohokoli krmí své kavářenské přátele, studenty šachu, obyčejné kolemjdoucí i samotné diváky. Odmítá se řídit jakýmkoli konvencemi a jeho životním krédem je: uživej si, co to jde. A tak, když se shodou náhod potká s mladou dívkou Melody (Evan Rachel Wood), obrátí znovu celý svůj život naruby. A nejen sobě... Stárnoucí Boris, naivní Melody, její sexy matka a upjatý otec procházejí postupně očistnou katarzí, v nichž se zbavují všech předsudků o „šťastném životě“.

28. – 29. července – 21.30 hod.

KICK -ASS

Režisér Matthew Vaughn (HVĚZDNÝ PRACH, PO KRK V EXTÁZI) přichází s adaptací slavné komiksově série Marka Millara. Dave Lizewski, nejobyčejnější a ničím zajímavý kluk a komiksový fanoušek, se rozhodne, že nespravedlnosti už bylo dost, oblékne se do zeleného kostýmu, vymyslí si jméno Kick-Ass a jde do ulic potírat zločin. Po jednom z jeho zásahů, který je natočen mobilem, se stává internetovým fenoménem a mezi jinými se ho rozhodne napodobit tajemný a pro zločince značně nebezpečný Big Daddy (Nicholas Cage) se svojí stejně vycvičenou malou dcerkou Hit-Girl (Chloe Moretz). Netrvá dlouho a dochází k vzájemné konfrontaci. Kick-Ass se tak zaplete do jejich problémů a brzy se o něj začne

zajímat místní mafiánský boss Frank D'Amico.

30. – 31. července – 21.30 hod.

ZELENÁ ZÓNA

Je to film, který se snaží říct pravdu o válce v Iráku po svržení Saddáma Husajna. Ústředním tématem je hledání zbraní hromadného ničení, které Saddám vlastnil. Hlavní postava sleduje zuřící válku a zároveň vysokou zpravodajskou hru. A zná pravdu. Co s ní? Tomuto akčnímu thrilleru Zelená zóna se také přezdívá „čtvrtý Jason Bourne“. Do jisté míry oprávněně. S úspěšnou sérií ji spojuje nejen žánr, jméno režiséra Paula Greengrassa a představitele hlavní role Matta Damona, ale především sto procentní filmařina, strhující tempo a výjimečný příběh. Pod ním je podepsaný oscarový scenárista Brian Helgeland (L. A. Přísně tajné). Díky němu se ocitáme na tom nejnebezpečnějším místě na světě, na horké půdě Iráku, krátce po svržení režimu Saddáma Husajna. Jedním z nešťastníků, kteří mají pomoci postavit tuto zemi na nohy, je i velitel americké armády Roy Miller (Matt Damon). Jeho jednotka má za úkol pátrat po zbraních hromadného ničení (jinak hlavní záminec ke svržení Saddámovy krutovlády) a zároveň po pohlavárech bývalého režimu, označených žolíkovými kartami, asi aby to bylo zábavnější. Jenže Miller a jeho muži se nebaví ani trochu, ocitli se v pekle, kde nebezpečí číhá na každém kroku. Není tu nikdo, komu by se dalo věřit, což k jejich smůle platí i o lidech, kteří by měli hrát za jejich tým. Čím hlouběji totiž Miller proniká do tohoto blízkovýchodního chaosu, tím jasnější mu je, že tady „něco smrdí“. V Iráku zuří válka a vysoko nad ní komplikovaná zpravodajská hra, která může přinést zkázu tomu, kdo v ní bude ve finále tahat za kratší konec. Miller se v ní postupně stává čím dál důležitější figurou, která drží v ruce zásadní trumf – pravdu. A proto je třeba ji vyhodit.

FOTOREPORTÁŽ Z ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY SLAVNÉHO BÍLINSKÉHO RODÁKA GUSTAVA WALTERA

Člen sdružení Bílina 2006 Michal Mlej s potomky Gustava Waltera Wilfriedem v. Dessovic a Gabrielou Gaiser-Reich

Starosta Josef Horáček a Harald Hauptfogel

Zástupci města Bílina, občanské sdružení Bílina 2006, potomci G. Waltera a Heimatkreis Bilin

Michal Mlej

Gabriela Gaiser-Reich při proslovu

Bratranec Gabriely Gaiser-Reich Wilfried v. Dessovic, prapranvučka Gustava Waltera Gabriela Gaiser-Reich a její manžel Herbert Reich

Alena Simčáková (členka OS Bílina 2006), Miroslav Mráček (autor pamětní desky), Gabriela Gaiser-Reich (prapranvučka Gustava Waltera), Michal Mlej (člen OS Bílina 2006 a iniciátor odhalení pamětní desky), Wilfried v. Dessovic (bratranec Gabriely Gaiser-Reich) a Harald Hauptfogel (člen Heimatkreis Bilin a rodák z Mukova)

Gabriela Gaiser-Reich s Miroslavem Mráčkem

Prázdniny ve znamení historie

pokračování ze s. 1

První myšlenka na vytvoření této neobvyklé výstavy vyrašila při jarní návštěvě členů sdružení v Gerolzhöfenu. „Tam jsme viděli různé historické skvosty a začali

Ptali jsme se, jaké to soužití bylo, jaké problémy řešili a čím se navzájem obohacovali. Jak vypadal kulturní život nebo lázeňství. Nejen na tyto otázky má přinést odpověď tato výstava,“ vysvětlil prvotní

řím a bez něhož by výstava neměla šanci žít. Velký dík patří také kurátorce výstav Petře Běhálkové.“

Při vstupu do výstavní síně návštěvník narazí na období normalizace vtělené do lůžka, které v tomto období sloužilo na záchytec. Dále může vidět nálezy z celé historie počínaje starověkem jako úlomky džbánů, dokumenty, ručně psanou kuchařku či nádobí atd. K vidění je i dřevěné potrubí, které bylo na jaře nalezeno pod kašnou na náměstí. Součástí jsou i výpovědi pamětníků.

Na výstavu můžete přijít každý den do konce prázdnin kromě prvních

dvou srpnových víkendů. Výstava stojí za to a kdo přijde, nebude určitě zklamán a bude odcházet zase o něco bohatší. **Jana Karlová**

jsme se tázat, jak vlastně vypadala Bilina a její všední život před sto lety a dále v historii. To už dnes ví málokdo. Češi a Němci byli sousedé, běžně se stýkali a žili spolu.

popud předseda sdružení Jan Beneš a doplnil zvláštní poděkování, „zvláštní dík bych chtěl vyjádřit panu starostovi Josefu Horáčkovi, který nám otevřel dveře ke sponzo-

FILMOVÁ ŠKOLA HORNÍ CEREKEV 2010

Chcete se stát televizním redaktorem? Chcete se naučit pracovat s televizní kamerou? Chcete si natočit svoji reportáž? Dům dětí a mládeže Bilina připravil ve stanovém táboře Horní Cerekev Filmovou školu.

Od 29.července do 12.srpna, se děti naučí jak pracovat s profesionální televizní kamerou, získají základy střihu reportáže a naučí

se správně mluvit na mikrofon. Vše za dohledu profesionálního kameramana a moderátora. Děti si sami reportáž připraví, natočí,

*Stanový tábor Horní Cerekev
Fotos Jaroslava Jertoví - DDM Bilina*

Projekt „Zahrada pro děti“

Již delší dobu se zabývám tvorbou školní zahrady. Staré nevyhovující průlezký již pomalu mizí ze školní zahrady a jsou nahrazovány prvky moderními, splňujícími všechny potřebné parametry. Vybrala jsem si zajímavou firmu, která vyrábí nezvyklé prvky z přírodního materiálu. Výhledově doufám, že zahrada bude hotová do pěti let. Jednotlivé prvky jsou dosti drahé, ale zaručují dlouhodobost a hlavně dětem se na zahradě líbí a vše plně využívají.

Eliška Růžičková,
ředitelka MŠ M. Švabinského

sestříhají, namluví a odprezentují. Stanový tábor Horní Cerekev se nachází uprostřed přírody jen 15 km od Pelhřimova. Děti jsou ubytovány ve dvouúžkových stanech, v táboře je srubová jídelna, kuchyně, klubovna a ošetřovna. V blízkosti tábora se nachází rybník Samson, stravování je zajiš-

těno 5x denně společně s pitným režimem. Přípravena bude také celotáborová hra.

Cena je 3990 korun za 14denní pobyt, přihlášky a více informací na www.ddmbilina.cz.

Tábor se nachází mimo záplavovou oblast.

Vlasta Věbr

ÚČAST BÍLINSKÝCH AUTOMODELÁŘŮ NA KASANOVSKÝCH SLAVNOSTECH V DUCHCOVĚ

Ve dnech 12. – 13. června proběhly v Duchcově tradiční *Kasanovské slavnosti*. Oddíl automodelářů *Monty systém*, který je jednou z odborností Asociace technických sportů v Bílině, využil nabídky pořadatele a uspořádal v KC Duchcov všeobecnou výstavu svých modelů. I když návštěvníků vzhledem ke krásnému počasí nebylo mnoho, určitě méně než se čekalo, výstava byla nádhernou ukázkou nadšených modelářů z Bíliny. Jejich modely nejen osobních a nákladních automobilů, ale i vojenské a stavební techniky

zaujaly děti i dospělé. Modeláři z Bíliny tímto děkují pořadatelci KC Duchcov za možnost prezentace své činnosti

a svému tradičnímu sponzorovi - **Severočeské doly a. s. Chomutov.**

Chalupný Zdeněk,
předseda AVZO TSC ČR Bílina

ČESKÝ POHÁR RADIEM ŘÍZENÝCH AUTOMODELŮ V BÍLINĚ RC Czech Rally Championship 2010 – 19. června 2010

Oddíl radiomodelářů bílinské AVZO TSC ČR hostil účastníky 5. závodu seriálu 2010 v radiem řízených automodelů na speciální trati, která sloužím jejich kolegům z BMX.

Doslova věrné kopie skutečných závodních aut v měřítku 1:10 byly nádherné už jen na pohled ve svém „depu“, natož při průjezdu složitou závodní tratí s 12 rychlostními

úseky / „RZtami“ / . Že se jednalo i o nemalou fyzickou zátěž „vodičů“ automodelů, svědčí i celkový čas každého závodníka – více než 47 minut běhání se svým modelem.

Automodeláři získali čtyři zlaté medaile

Republikový závod, který se konal na autodráze Scaletrix, přinesl bílinským závodníkům zasloužené vavříny.

Ve všech čtyřech kategoriích získali zlaté medaile. V kategorii Nascar zvítězil Lukáš Herzum, v kategorii Oldtimer Radek Košťák, v kategorii Rally si vítězství vybojoval Matěj Cíl a v kategorii Formule opět prvenství získal Matěj Cíl.

V prozatímním hodnocení celého republikového poháru je závodník Matěj Cíl na prvním místě.

Zlato je oceněním nejen pro závodníky z Bíliny, ale i pro vedoucího Jiřího Konárka.

Vlasta Věbr

„Zlatý“ Matěj Cíl

Bohužel bílinští závodníci ve složení Michal, Ladislav a Luděk Koželuhovi a Petr Tušínský startující za RC SIK Racing Bílina obsadili „bramborovou“, tj. čtvrtou příčku.

Pořadí na stupních vítězů:

- 1. místo Knespl Martin**
– Patriot team Mladá Boleslav
- 2. místo Doležal František**
– RC club Čistá
- 3. místo Musal Filip – Bobik**
team RCČ Mladá Boleslav

Ačkoliv počasí bylo více než „aprilové“, sportovní podnik se velmi vydařil a všichni účastníci vyjádřili obdiv k nádherně a zajímavě postavené závodní trati.

Pochopitelně tento závod bylo možno uskutečnit za finanční pomoci sponzorů:

– firma Suroviny Ivo Koželuh,
– Severočeské doly a.s., – AVZO TSC ČR Bílina

Chalupný Zdeněk
předseda AVZO TSC ČR Bílina

Matěj Chalupný dvakrát šestý

6. a 7. závodem pokračoval o prvním červnovém víkendu v holandském městečku Valkenswaard Evropský pohár BMX.

Bílina měla opět na startu svého reprezentanta Matěje Chalupného, který konečně po několika semifinálových umístění prolomil brány finálové osmičky. A to hned v obou závodech. V sobotu i v neděli již v kvalifikačních jízdách naznačoval, že by finále mohlo konečně vyjít. Kvalifikacemi procházel bez větších problémů, dokonce v sobotu vyhrál i svoji semifinálovou jízdu a byl pasován na jednoho z kandidátů na medailové umístění.

V sobotním finále se talentovnému jezdcovi start příliš nepovedl a vše doháněl po dráze. V předposlední zatáčce se dokonce zkusil probojovat na 4. místo, ale ztratil a byl předjet jezdcem, který ho stíhal. Cílovou pásku nakonec proťal na krásném 6. místě. Nedělní finálový start byl už lepší a Matěj sváděl od prvních metrů boj o třetí místo. Bohužel ve třetí zatáčce při pokusu dostat se na onu kýženou medailovou pozici ztratil, a tak z toho v cí-

Matěj s poháry

Osmička sobotního finále, pohled krátce před startem (Matěj úplně vpravo v dráze číslo jedna)

li bylo opět vynikající 6. místo. „Matěj byl celý víkend v psychické pohodě. Cítil jsem, že by to mohlo konečně vyjít. Navíc mu dráha seděla. Je to super, byl to pěkný zážitek.“ svěřil se trenér

Zdeněk Chalupný ml. Evropský pohár pokračuje za dva týdny opět dvěma závody a hostitelem bude ČR a nově vybudovaný bikrosový areál v Klatovech.

Zdeněk Chalupný ml.

KARATISTÉ ZÍSKALI 27 MEDAILÍ

V sobotu 12. června se členové oddílu Shotokan karate do Masopust Bílina zúčastnili Krajského přeboru Ústeckého kraje.

Do Ústí nad Labem se sjelo 154 závodníků ze 13 klubů, aby zde změřili své síly v disciplínách kata a kumite, a to podle pravidel Českého svazu karate. Svěřenci trenéra Romana Masopusta předvedli výborný výkon a z ústecké sportovní haly si přivezli 27 medailí, z toho 8 zlatých, 7 stříbrných a 12 bronzových. Zlatou medaili získali a přeborníky kraje se stali Barbora Šindelářová v kata starších žákyň, Vlastimil Vlk v kumite dorostenci, Tereza Horčicová a Micheala Šimková v kumite dorostenky (každá

ve své váhové kategorii), Daniel Engler v kumite seniorů a kata týmy juniorů, juniorek a seniorů. Daniel Engler pak přidal ještě další umístění v kata i kumite. Vzhledem ke svému věku a pravidlům Českého svazu karate mohl startovat jak v kategorii juniorů, tak i v kategorii seniorů a jeho celkový medailový zisk byl tedy nakonec tři zlaté, jedna stříbrná a dvě bronzové. Podobně na tom byl i Jakub Jeřábek, který získal dvě zlaté, jednu stříbrnou a tři bronzové. Engler s Jeřábkem se tak stali nejúspěšně-

Daniel Engler a Jakub Jeřábek

šími závodníky bílinského oddílu. Z dívek si pak nejlépe vedly Barbora Šindelářová (dvě zlaté, jedna stříbrná) a Tereza Horčicová (dvě zlaté, jedna bronzová). Ale ani ostatní členové se nedali zahanbit, a tak mohl být trenér Masopust s celkovým ziskem 27 medailí nadmíru spokojen. Dokazují to i tato jeho slova „Závodníci mají za sebou dlouhou a náročnou část sezony. Ukázali však, že je závodění baví a do soubojů dali nejen fyzickou sílu, ale i vůli a srdce. A o tom je bojové umění, o tom je karate.“ Nezbyvá než souhlasit a popřát bojovníkům ze severu mnoho dalších úspěchů.

Václav Hampejs